

Új Lant

Az Újpesti Baptisták Lapja

2009. JÚNIUS

XVIII. ÉVF. 3. (125.) SZÁM

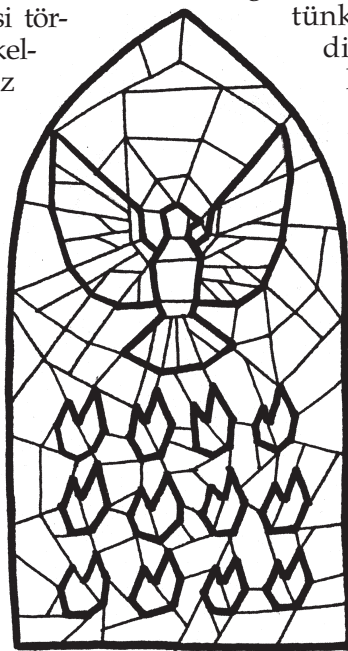
Pünkösöd

A magyar pünkösöd szó a görög „pentekoszte” szóból ered, ami ötvenet jelent. A zsidó pászkaünnep, a húsvét utáni 50. napon ünnepeljük pünkösödöt. Az Ószövetségben a hetek ünnepének is olvassuk a pünkösödöt, mert 7x7 nap a zsidó pászkaünnep után (5Móz 16,9). Zarándokünnepnek is nevezi az Ószövetség ezt a napot, mert a mózesi törvény szerint a zsidó férfiaknak ekkor kellett megjelenniük a templomban (5Móz 16,16). A későbbi zsidó hagyomány azután az 50. napot a sínai szövetség megkötésének emlékünnepévé tette. Aratási ünnepet is ültek ezen a napon a zsidók, amikor az új kalászos termésből áldoztak Istennek (2Móz 23,16).

A keresztyén világ pünkösöd ünnepén a Szentlélek kitöltésére emlékezik. Az Apostolok cselekedetei 2. részében olvassuk: „Amikor pedig eljött a pünkösöd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek széteszlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.”

A nagy zúgásra összefutott a Jeruzsálemben tartózkodó sok-sok idegen, és megdöbbenve csodálkoztak, hogy valamennyien a saját nyelvükön hallották beszélni a tanítványokat. Ekkor Péter előállt, és hirdette az evangéliumot.

2009 pünkösdjén Szentlélektől áthatott életet kíván minden kedves olvasónak az Új Lant 125. száma!

Amíg eljön a Lélek

Út a Szentlélekhez

Emlékezetes állomások ezek, amelyeket sem a tanítványok, sem mi nem törölhetünk ki emlékezetünkéből. Miközben a Vigasztalót várjuk, a vigasztalanság, a sötétség, a félelem uralja életünket; és amíg az erő Lelkét áhítjuk, addig bénító gyengeség gyötör. Mennyi hasonlóságot mutat az egykor élt tanítványok élete a mienkkel! Nehéz volt az előzmény számukra is, számunkra is, de annál csodálatosabb megtapasztalni a Vigasztaló lelket betöltő erejét.

A félelem napjai

János kiemeli az evangéliuma végén, hogy a tanítványok a zsidóktól való félelem miatt csak zárt ajtó mögött mertek együtt időzni. Rettegték a megtorlástól. Ismerjük ezt az időszakot mi is. Tele volt életünk remegéssel a felsőbb hatóságok intézkedései miatt. Mennyi minden mentünk keresztül a 20. században! Felsorolni sem tudnánk a félelemkeltés módszereit.

Én is féltem. Egész gyermekkorom, ifjúkorom és a felnőttévek félelemben teltek el. Volt ok rá bőven. Más is így élt, talán ne is gyötörjük magunkat, egymást az emlékekkel!

A reteszek hatalma

A tanítványok elreteszelték az ajtót. Nem gondolhatták komolyan, hogy a vaspánt megóvja őket a római államgépezettel szövethető zsidók zaklatásaival szemben, mégis az a darab vas a védelem, biztonság jelképe lett számukra.

Helyzetük a besúgók világát idézi elém, amikor az emberek féltek templomba menni. Magánügy lett a hit, és most szenvedjük a kárát. De

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás a címdalról)

a meghurcoltatástól való rettegés mintha nemcsak az ajtókra, hanem a lelkekre is ráhúzta volna a vaspántot, bezárva őket saját kalitkájukba, béklyót kötve az evangélium ügyére is.

Nekem sincs semmi dicsekednivalóm. Finn barátaim kérdezték meg 1975-ben, hogy tudom összeegyeztetni hitéletemet és a marxista tananyagot. Bizony volt min gondolkodnom egész pályafutásom alatt.

Azt hittük, hogy a demokrácia leoldja a reteseket, de mintha csak kicserélte volna azokat. Most mindenki járhat templomba, és ettől kezdve újra magánügy a hit. Pedig küldetésünk, az evangélium terjesztése mit sem változott az évezredek alatt. De a reteszek működnek...

Jézus megjelenik

Ám Jézus egyszer csak megjelent a bezárt ajtó mögött. A jövőkép nélküli, rettegő férfiak között megjelenik az Úr. A retesz a helyén volt, de Jézust nem gátolhatták meg abban, hogy ott jelenjen meg, ahol szükség van rá! És a jézusi „békeség néktek” öröme derítette őket.

Hány helyen kellett az Úr Jézusnak átlépnie a falakon, a szögesdrótokon, a pincék zárain, a lágerekek elektromos kerítésein, hogy békességet vigyen a halálravált szenvedőknek.

Én is élveztem az Úr békességét különböző helyzetekben. Nem váratott sokáig, hamar elém jött. Megvédett, kiszabadított, meggyógyított. Hány csodát írhatnék le!

A tanítványok együtt imádkoztak.

Ez lett Jézus látogatásának gyümölcse. Imájukban elmondhatták Istennek testi-lelki félelmeiket, a magányt, a reménységet, és ő megértette őket.

Azóta is az ima segít legtöbbet a világon. Összekapcsol népeket, összetart családokat, leoldja a szenvedélyek bilincseit. Csak egy rövid fohász: „Uram, segíts!” – Milyen ritkán veszik igénybe az emberek ezt a megfoghatatlan erőt! Az elmúlt hónapokban csodálatos bizonyosságot éltem át az imameghallgatás erejéről. Nem estem kétségbe, bár a leleteim szerint okom lett volna rá, és erőt nyertem általa a fizikai szenvedés elviselésére is. Csak áldani tudom Istent az imameghallgatás erejéért!

A Lélek kiárad

A tanítványok csodák és jelek között kaptak erőt és bátorságot, vigaszt és örömet. Mintha magától hulltak volna le reteszeik, azonnal képesek lettek szólni hitükről, a feltámadt Krisztusról, a Lélek erejéről. Kiálltak a tömeg elé, és a legszebb prédikációk születtek. A legnagyobb mégis az volt, hogy értették őket a hallgatók. A vallási ellentétek, a zsarnok uralkodók iránti gyűlölet már nem feszítette az egybegyűlteket; mindnyájan egy értelemre mozdultak: Krisztus meghalt, de feltámadt. Él, és mi is élünk vele!

Milyen nagy szükség lenne társadalmunkban, hazánkban is az egymást értés ajándékára! Értetni kellene egymást a társadalom különböző rétegeinek, a gyülekezet tagjainak, hogy a jó szándék mellé értőn, szeretőn tudjunk odaállni.

Az én életem lélekfogadó ünnepe is így jött el. Kegyelmet kaptam és erőt mások megértésére. Megbátorodott a szívem, és meg tudtam szólalni. Ennek a kiáradó Léleknek köszönhetek sok gyönyörű élményt, amikor megérthettem a gyermekeket, amikor szólhattam a szülőkhöz, amikor bizonyosság áradt betegtársaimhoz félig öntudatlan állapotban is. A Lélek munkálkodott, mert megérkezett.

Nem volt zúgás és lángnyelv, nem volt csomagjában csodás ajándék, de megváltoztatta az életemet. Betöltötte a mások iránti szeretettel.

Jövel, Szentlélek Úristen, áradj szét ezen a földön, nemzetünkben, gyülekezetünkben, és az én szívemben is!

Frittmann Lászlóné

Bibliareviziós műhelymunka a Magyar Bibliatársulatnál

Dr. Lénart de Regt, a Bibliatársulatok Világszövetségének (UBS) fordítói konzultánsa szakmai vezetése mellett tartott egész napos tanácskozást május 19-én a Magyar Bibliatársulat Szöveggondozó Bizottsága. Az MBTA tagegyházainak biblikus teológiai tanáraiból álló testület az új fordítású protestáns Biblia új kiadását készítette elő, miközben előadást hallgattak meg a bibliarevizó nemzetközi elméletéről és gyakorlatáról, megvitatták a tervezett új kiadás alapelveit és gyakorlati teendőit, értékelték a 2006. április 1. és 2008. december 31. között beérkezett észrevételeket és szövegmódosító javaslatokat, valamint áttekintették azokat a feladatokat, amelyek ezen a területen a bibliatársulat munkatársai előtt állnak a következő két-három esztendőben.

Áldott szép Piünkösdnek gyönyörű ideje,
Mindent egészséggel látogató ege,
Hosszú úton járókat könnyebbítő szele!

Te nyitod rózsákat meg illatozásra,
Néma fülemile torkát kiáltásra,
Fákat is te öltöztets sokszínű ruhákba.

Néked virágoznak bokrok, szép violák,
Folyó vizek, kutak csak néked tisztulnak,
Az jó hamar lovak is csak benned vigadnak.

Balassi Bálint (részlet)

Fischer András, az első magyar anabaptista mártír

A reformáció elindulása után nem sokkal Magyarországon is – elsőként a Felvidéken – megjelentek az anabaptista tanokat hirdető prédikátorok. Eperjesen már az 1520-as évek elején feltűnt két újkeresztyén igehirdető, *Schröter Kristóf* és *Kisszebeni János*. Róluk keveset tudunk, ám az első magyar anabaptista mártírról, *Fischer Andrásról* már sokkal több forrás maradt fenn. Fischer 1529-ig Körmöcbányán működött, majd Lőcsére tette át székhelyét.

A lőcsei városi tanács elég hamar megvonta tőle a tartózkodás jogát, ezért rövid időre – amíg újból engedélyezték ottani tevékenységét – Svédlerbe ment. A lőcseiek közül sokan követték, hogy meghallgassák prédikációit. Fischer hangsúlyozta, hogy csak felnőtteket szabad megkeresztelni, közülük is csak azokat, akik betöltötték a harmincadik évüket. Ebben a szellemben tevékenykedett maga is, Svédlerben még 70 éves férfiakat is bemezt. Lőcse bírása, *Mild Gergely* szimpatizált a reformátorral, ezért hamarosan visszahívatta a városba.

A felső-magyarországi főkapitány, *Katzianer* 1529 májusában elfogatta Fischert, és a csicsvai

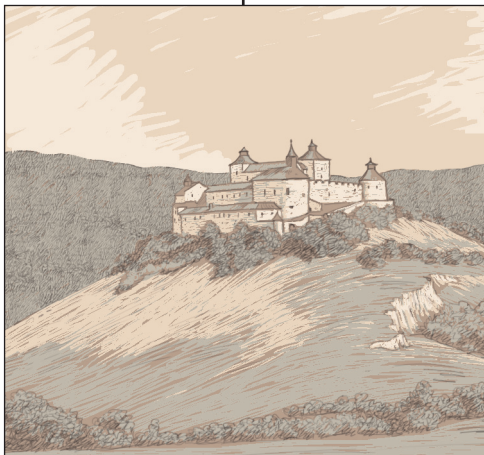
várban bebörtönözte. Félévi raboskodás után szabadult, s még nagyobb elszántsággal folytatta hitterítő tevékenységét. Szepes és Sáros megyék mellett Gömörben is sorba látogatta a településeket.

1530-ban sikerült megnyernie egy nemes családot, a *Csetnekyeket*, akiknek az oltalma alatt zsinatot is tartott. A hithű katolikus *Bebek Ferenc*, a megye főispánja 1532-ben ezért megtámadta a csetneki várat, s bár nem tudta bevenni, Fischer jobbnak látta, ha távozik.

A következő éveket Morvaországban a Liechtenstein hercegek oltalma alatt töltötte. 1540-ben az üldözések felerősödésével visszatért Gömör megyébe, ahol azonban *Bebek* elfogatta és *Krasznahorka* vá-

rából a mélységbe taszította. Fischer halála után sem tűntek el azonban az általa képviselt tanok a térségből, jól mutatja ezt az a tény, hogy *Ferdinánd* 1546. december 26-án rendeletben szólította fel Szepes vármegyét, hogy lépjen fel az anabaptisták ellen. A tanokat azonban nem tudták visszaszorítani, s az anabaptisták hamarosan megjelentek Nyugat-Magyarországon, majd Erdélyben is.

Rencsényi Áron

Kornya Mihályra emlékeztünk

(1844–1917)

Kornya Mihály baptista misszionárius 165 éve született, 134 éve merítkezett be, 92 éve költözött haza Megváltójához.

A lelki munka érdekében rengeteg fizikai energiát is kifejtett, amikor 40 évig járta a falvakat, porban, sárban, hóban, vízben. Vonat, kocsis, bicikli vagy autó nem állt rendelkezésére, különben is ezeket a kicsiny falvakat járművekkel kevésbé lehetett volna megközelíteni. Hosszú, nehéz útjait gyalog járta. Egyik-másik falu 60-70 km távolságra volt. Így Kornya átlagosan napi 20 km-t tett meg, ami egy évben 7200 km-t jelent. Ez 40 éven át számítva 288 000 km. Gyaloglásaival legalább négyszer-hatszor körülgyalogolta volna a földet.

Kirner A. Bertalan gyűjtése szerint Kornya testvér 350 bemeztést végzett, azaz mintegy 11 000 lelket részesített bibliai keresztségben, és 330 gyülekezetet alapított. Egy bemeztésre ha egyetlen percet számítunk is, a 11 000 lélek bemeztésénél 183 órán keresztül vízben állt, vagyis hét és fél napig, de ezt a bibliai idézetek mondásával együtt még egyszer annyinak kell vennünk, tehát 15 napig. Most gondoljunk arra, hogy a beme-

tést sokszor hideg téli időben, jeges vízben végezte!

Amint az Úr Jézus Krisztus, Kornya is 30. éve után lépett az ige szolgálatába (1844–1875), és 40 évig vándorolt az Úr üzenetével, mint Mózes (1876–1916). Majd két évet töltött misszió kívül, gyengélkedő betegen, mint Pál Rómában.

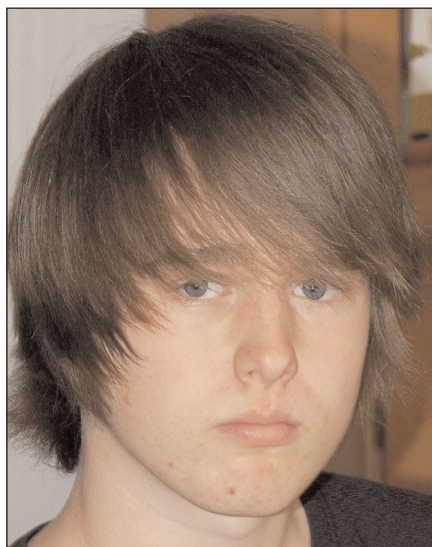
Kornya Mihály is olyan elhívást érzett, mint Ámós. Szerénységében sokszor idézte: „Nem vagyok próféta, sem prófétának fia, barompásztor vagyok, és vad fügét (azaz kökényt) szedek... de elhívott engem az Úr, és mondá: Menj el és hirdesd az igét!” (Ám 7,14–15) Kornya élete bizonyítja és megfejtja előttünk annak a krisztusi mondásnak a lehetőségét: „Az én igám gyönyörűsége és az én terhem könnyű.” (Mt 11,30)

Kornya Mihály szolgálatára emlékeztünk, de meg kell említenünk, hogy kortársai és utódai átvették a szolgálatot, csak néhányat említve: *Tóth Mihály*, *Takács János*, *Soós István*, *Czine Ferenc*, *Soós Simon*, *Szikora Antal*, és még sokan voltak, akik elhívást kaptak, bár szerényebb eredménnyel, de ugyanúgy gyalog járták a rájuk bízott gyülekezeteket, hogy az elvetett magnak öntözői, gondozói legyenek.

Legyen mindenért egyedül Istené a dicsőség!

Gulyás Ernőné

„Hitednek vallomására...”

Juhász Ádám

Ádám 1992. augusztus 20-án született. Mintha ma lett volna. Akkor az *Új Lant* hasábjain arról adtunk hírt, hogy „Megszületett Juhász Ádám”. Ma egy újjászületett fiatalember döntésének hírére adjuk tovább. Megtérésében szüleinek, nagyszüleinek is nagy szerepe volt. Egyik dédnagypapája prédikátorként szolgált. Ádám 12 éves korában felfigyelt arra, hogy nagypapája halála órájában milyen nyugodt volt. Sok kérdéssel vívódott, sokáig kereste az egzakt bizonyítékokat, de végül ő is megkapta a hit ajándékát, amiről így nyilatkozott: *„Meglátam, hogy ez a helyes út, az összes többi csak elmélet, a tévtanításokat a sátán okozza. Ennek az egy útnak van csak értelme, ezt szeretném követni.”* Szívesen szolgált gitárjával a fiatalok között. A lelki irányváltás mellett készül az életre. Most Dunakeszin a gimnáziumban tanul, de nagy tervei vannak, építésmérnök szeretne lenni.

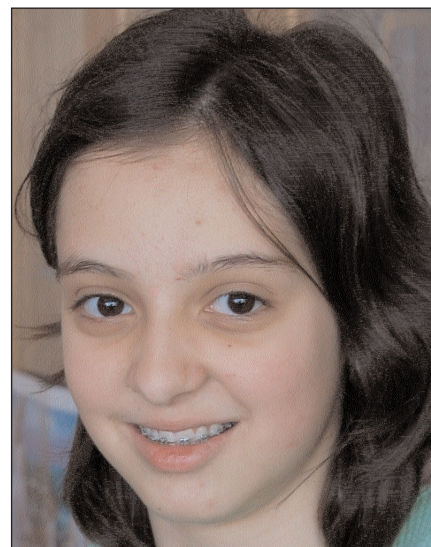
„Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.” (Jn 6,29)

Kubina Lilla

Lilla 1993. január 12-én született. Megtérésében nagy szerepet játszott a hívő családi környezet, és hogy szülei rendszeresen hozták őt a vasárnapi iskolába. A Kubina és a Kroó család egyaránt baptista hagyományokkal rendelkezik. Családjukban fontos szerepet játszik a zene, édesanyja és nagybátyja is orgonál. Bátyja is a zenében leli örömet, jól gitározik, édesapja pedig most lett a zenetudományok doktora mint a nagybögő művésze. Lilla arról is beszélt, hogy készül, elmondani édesapjának is, miért döntött a bemenítés mellett. Különösen felnéz nagymamájára, „Kamilla mamára”. *„A nagymamám, Kroó Norbertné olyan mélyen hívő asszony és olyan szelíd, hogy nem lehet elhinni, hogy ember lehet ilyen”* – nyilatkozta Lilla, amikor példaképeket kerestünk az életében. Isten sok emberen keresztül szólt hozzá. Tanulmányait a Baár-Madas Református Gimnáziumban végzi, a reál tárgyak iránt vonzódik, és úgy gondolja, mint édesanyja, ő is építész szeretne lenni.

„Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja igédet.” (Zsolt 119,9)

Molnár Barbara

Barbara a legfiatalabb a bemenítettek között, 1996. június 13-án született. Az ő szülei is hitben járó emberek, a legértékesebb örökséget kapta tőlük. Édesanyja Erdélyből érkezett, a Vajdahunyadi Baptista Gyülekezetben tért meg, onnan hozta a baptista hagyományokat. Édesapja a rákospalotai Isten Egyháza gyülekezetében merítkezett be és gyakorolta a hitét. Barbara 2008-ban Tahiban döntött Jézus Krisztus mellett. Amikor arról kérdeztem, hogy miért akar bemenítkezni, így válaszolt: *„Hiszem, hogy Jézus Krisztus értem is meghalt, ezt elfogadtam, és szeretném megpecsételni a bemenítéssel. Ez megnyugtató a számomra.”* Döntéséről beszélve gyermeki kedvességgel így fejezte ki magát: *„olyan megnyugtató, ha az ember bemenítkezik”.* Tanulmányai mellett mindennapi olvasmánya a Biblia. A Lónyai Útcai Református Gimnáziumba jár, a kitűzött cél, hogy elvégezze a 12 osztályos tanintézetet. A jövőre vonatkozó tervei természetesen még kialakulóban vannak..

„Boldog ember az, aki az Úrba veti bizodalját.” (Zsolt 40,5)

Bemutatjuk a bemerítkező testvéreinket

Horváth Gáspár

Gáspár 1990. október 21-én született. A család mindig is a gyülekezetünkhöz tartozott, itt nőtt fel és látta azokat a mintákat, amelyek végül a mostani döntéshez vezettek. Arról beszélt, hogy a hitet leginkább a családban tapasztalta, nagy hatással volt rá nagymamája, Horváth Gáspárné. Úgy mondja: „Nagymamám mindig is példakép volt előttem. Mélyen hívó asszony, nagyon sokat tanultam tőle.” A napenkénti bibliaolvasás és a jó családi légkör is nagyban segítette őt a döntésben. „Fontos lett számomra a gyülekezethez tartozás, hogy én is úrvacsorázhassam, és leginkább, hogy biztosan üdvösséget nyerjek (a mennybe jussak).” Családjukban a zenének fontos szerepe van, édesapja és édesanyja is vonós hangszeren játszik, édesapja kürtön is, ő ütőhangszereken tanul. Előbb a zeneiskolában, majd a váci konzervatóriumban tanult. Sokfajta ütőhangszeren játszik, vibrafonon, dobokon (pergődob, timpani). Zenei pályára készülve felvételizik a Zeneművészeti Egyetemre.

„Dicsérjétek Istenünket, ti szolgálai mindnyájan, akik félitek őt!” (Jel 19,5)

Cserés János

Cserés János testvér, gyülekezetünk egyik előjárója foglalkozott rendszeresen a törekvőkkel. Szilárd hitvallása, baptista gyökerei alkalmassá teszik őt erre a lelki természetű, presbiteri jellegű feladat végzésére. Már több cikluson át sok fiatalot segített megerősödni a döntésben, hogy a Krisztus-követés útjára lépjenek. Amikor azt kérdeztem tőle, hogyan látja őket, mennyire érettek a bemerítésre, így számolt be erről: „Egy éven át figyeltem a hitbeli és ismeretbeli fejlődésüket. Senki sem kényszerítette őket, jöttek, és meg vagyok győződve arról, hogy őszinték. Leginkább az imáikat figyeltem, abban láttam meg, hogy mit végez Isten a szívükben, és nagyon örülök annak, hogy elvégezte bennük azt, hogy elhatározásra jutottak és kéri a bemerítésüket.”

Ezen a helyen is megköszönjük Cserés testvér önzetlen szolgálatát, aki a lelkipásztorral együtt azon fáradozott, hogy gyülekezetünk új palántái megerősödvé induljanak el a hitbeli növekedés útján.

„Én plántáltam, Apollós öntözött, de a növekedést az Isten adja.” (1Kor 3,6)

A Lélektől születés titka és csodája

Miért szükséges újjászületni? Azért, mert a DNS-molekuláink kettős spiráljába kódolva mindannyian örököltük ősszüleinktől a bűn vírusát. Mindannyian géneinkben hordozzuk az Istentől elszakadt, tőle távoli életmód kitörölhetetlen csíráját. Pál apostol ezt így fogalmazta meg: „Hiszen nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat. Ha pedig azt teszem, amit nem akarok, akkor már nem én teszem, hanem a bennem lakó bűn... Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?” (Róm 7,19-24)

Jézus szerint azért szükséges újjászületni, mert enélkül nem láthatjuk meg Isten országát (Jn 3,3). Ennek érdekében kell tehát újjászületni!

Nikodémus azt kérdezte Jézustól, hogyan történhet meg mindez. Az ércikígyó példájára utalva Jézus ekkor mondta el neki az ismerős igéket: „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne veszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

Ezt az üdvözítő hitet a Szentlélek gerjeszti fel az ember szívében. Ezáltal a bűn törvénye alól a kegyelem törvénye alá kerül az ember. Ez a Lélektől születés isteni titka és csodája. Ez a hit nem hiszékenység, nem meggyőződés vagy olvasottság eredménye, hanem Isten ajándéka. „Kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez.” (Ef 2,8)

Kedves Olvasó! Ez az ajándék a tiéd is lehet, ha hiszel az Isten Fiában. Ne feledd, újjászületni sohasem késő!

Mikó László írása nyomán

Sosem szabad elfelejtened,
Hogy a nagyság
Nem garancia a boldogságra,
A jóság ellenben mindig az.
Sri Chinmoy

Az ifjúsági evangélizáció egy vendég szemével

A péntek esték kellemes eltöltésére számtalan lehetőség adódik kicsiny országunk fővárosában. Jobbnál jobb klubok, vendéglátóegységek várják a szórakozni vágyó közönséget. Ezek alapján igen nehéz a választás, hogy hová is menjünk. Én mégis abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a tegnapi napomat sikerült a lehető legjobb helyen, a legnagyobb környezetben eltöltenem. És ezzel nem vagyok egyedül!

OPENGRAVE

koncert meghívó

09.05.08. péntek este 7

Helyszín: Újpesti Baptista Imaház 1-es terem (1043 Budapest, Kassai u 26.)
A belépés díjtalan! www.myspace.com/opengravehungary, www.opengrave.hu

Ha estefelé Újpesten jártál, bizonyára neked is fel tűnt, hogy milyen sokakat nyel el a Kassai utcai baptista imaház. Nem véletlenül... Ezek az emberek, vagy legalábbis meghívóik tudták, hogy hol a helyük, ha öröme, békére, boldogságra és persze jó élményekre vágytak.

Az est – egy kis felvezetés után – dicsőítő dalok éneklésével kezdődött, melyekhez az *Opengrave* együttes tagjai (*Ádám*, *Kristóf* és *Norbi*) szolgáltatták a hangszeres kíséretet. Hívó ember létemre első pillanatban kívülállónak éreztem magam, hiszen jómagam katolikus vagyok, még soha életemben nem vettem részt baptista összejövetelen, és fogalmam sem volt, hogy mire számítsak. Amint megszólaltak az első akkordok, rá kellett ébrednem, hogy bár ugyanabban hiszünk, a dalaink mégis különböznek, és hiába szeretek énekelni, úgy tűnik, ezen az estén le kell mondanom róla. De aztán elfogott egy érzés, és nem akart megszűnni bennem a vágy: ha énekelni akarok, akkor énekeljek! Valahogy mindenképpen be kell kapcsolódnom a dicsőítésbe, hiszen ezért jöttem ide. És amint kinyitottam a számat, anélkül, hogy előtte bármikor is hallottam volna ezeket a dalokat, valamennyit együtt tudtam énekelni a többiekkel. Nagyszerű élmény volt! Szerintem ez a kegyelem.

Ezt követően meghallgattuk *Danit*, aki teológiai hallgatóként a legcsodálatosabb dologról beszélt nekünk, a megváltásról. Őszinte szavai – úgy vélem – senkit nem hagytak gondolatok nélkül, mikor arról mesélt, hogy mennyivel könnyebb az élete, mióta elhiszi, hogy minden bűnét megbocsátják, ha bocsánatot kér. Talán a legfontosabb mondat, mely elhangzott, a következő: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egy-
szülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.”

Még megemészteni sem volt időnk a hallottakat,

hiszen az *Opengrave* tagjai máris a „színpadon” termettek, és kezdődött a koncert! A doboknál *Gáspár*, *Ádám* ritmusgitárosként, basszusgitár és vokál Norbival, és a szólógitáros *Kristóf*, aki most az énekes szerepét is betöltötte – és lássuk be, nem is rosszul! A legfrissebb szerzeményen kívül olyan dalokat hallhattunk, mint a *Vidám/üzenet*, *Jézus velem jár*, *Új halál*, *Hálaadás*, *Jézus hív*, a „Kezes-lábas”-ként ismertté vált *Hit* és a *Szelíd parancs*. Hihetetlen élmény látni ezeket a fiatalokat, akik a mai világ „ferdesége” ellenére ragaszkodnak hitükhöz, és feladatuknak tartják, hogy ezt másoknak is megmutassák. „Nem muszáj egyetérteni, inkább gondolkodni...” Zárószámként pedig az *Új cél* csendült fel (egyik kedvencem), melynek gitárszólója szerintem az együttes zenei pályafutásának csúcsa.

A koncert után egy kis agapéval várták a vendégeket, hogy ne csak lelkileg, hanem testileg is feltöltődhessünk. Közben volt alkalmunk megcsodálni *Kristóf* új erősítőjét, *Norbi* gyönyörű gitárját, és a szerencsésebbek még egy kis ráadásbluest is kaptak a *Tamás-Kristóf* rögtönzött duótól.

Egy remek hangulatú est részesei lehettünk, ahol *Jézusról* és a megváltásról kaptunk pár megfontolandó gondolatot, együtt énekelhettünk az *Opengrave*-vel, és csodásan éreztük magunkat. Úgy érzem, van mit tanulnunk ezektől az emberektől. Kévszámra jellemző ilyen fokú nyitottság, amit itt tapasztalhattunk. Úgy gondolom, sokkal eredményesebb lenne az evangélizáció, ha ilyen vagy hasonló hangulatban telnének a programok. És ez csak rajtunk múlik!

Még egyszer köszönöm a közösségnek ezt a lehetőséget, és menjünk minél többen *Opengrave*-koncertre, hiszen nemcsak minőségileg jobb az élő zene a felvételeknél, hanem sokkal nagyobb lelki töltetet ad!

Eszti

Lantpengetés

Inkább nélkülözhetjük a nap fényét, mint a tiszta evangélium hirdetését.

Isten trónjának egy fénysugara többet ér az emberi bölcsesség minden ragyogásánál.

Az értelem világosság, de a hit maga a nap.

A hibák mindig ott kövérek, ahol sovány a szeretet.

Az igaz hit azért hisz az ígéletben, mert Isten mondta.

C. H. Spurgeon

Paudits Zoltán írása és versei

Festmény

Gondterhelten, magamba roskadva üldögéltem a teraszon. Nyomasztottak a napi problémák, lelkemre ült a munkanélküliség nehéz súlya. Béklyóba szorította egész testem valami mélyről jövő szorongás. Szótlanul néztem magam elé és töprengtem a jövőn. Már tudat alatti szférámba is belevegyült az aggodalom romboló metélye. Lassan kivetette rám hálóját a bizonytalanság.

Ekkor a horizonton felbukkant az alkonyi nap lenyugvó fénye. Úgy borította be a távoli tájat, mint egy vörös bársonytakaró. Körülötte puha vattaként úsztak a felhők, egymásba fonódtak, akár a végtelen óceán ölelkező hullámai. Madarak szelték az eget, vidám, íves röptük, pajkos játékok felvillanyozta a csodás, idilli kép hangulatát. Isten tökéletes festménye tárult elé! Egy pillanat alatt képes volt csupán ezzel az egyetlen alkotásával szétárasztani bennem a békét, kioldani azt a csomót, amely nyugalom tartotta fogva. Nincs még egy olyan Mester, aki akár csak ehhez hasonló színkompozíciót tudna kikeverni a palettán, és ilyen gyógyító hatást érne el vele! Szinte láttam a felhők hullámszó testén a biztatást: *Ne félj, én megsegítelek!* (És 41,13)

Bízzatok!

*Átölelnek a csillagok,
szemükben én is egy vagyok.
Ismernek, tudják nevem,
üdvözölnek saját nyelvemen.*

*Ígérik, jönnek még egyszer
majd jobb napok,
Mindennap üzennek
parázsló fénnnyel: Bízzatok!*

Egy virág ígérete

*Egy virág ígérete van benne minden magban,
És az ígéretben fogható a foghatatlan,
Aratásban a vetés, ha nincs szívedben Isten,
A sok is nagyon kevés...*

Háziasszonyok rovata

Gyöngyike

Csak néhány mondatban szeretném bemutatni Gyöngyikét az olvasók előtt. Higgyék el, az interjúalanyok között őt ismerem a legközelebről! Leánykori nevén *Beccő Gyöngyi*, 35 éve a feleségem. Jó segítőtárs, édesanya, példás nagymama és még valami: kiválóan süt-főz. Ezt minden bizonnyal elhihetik nekem. Csendes személyisége, Istenbe vetett hite, praktikus gondolkodása meghatározó és irányadó a családban, sőt nemegyszer vívta ki munkatársai elismerését is. Ahogy én tapasztaltam: szeretett meny volt, most bölcs anyós, olyan feleség, aki képes összetartani a családot gondoskodása és szeretete által. Jól vezetett konyhájából rendszeresen finom falatok kerülnek ki. Ebben a lapszámban most tőle kapnak receptet az olvasók.

A szerk.

Joghurttorta (sütés nélkül)

Hozzávalók: 3 pohár natúr joghurt (kicsi), 7 evőkanál kristálycukor, 1 csomag étkezési zselatin, 1 csomag vanillincukor, 3 dl tejszín (a legjobb 2 csomag tejszínhabporból), fél kg gyümölcs (pl. eper, málna, de lehet bármilyen gyümölcsöt használni, frissset vagy konzervet).

Elkészítés: A joghurtot a zselatinnal, a vanillincukorral és a kristálycukorral összekeverjük, és többszöri kevergetés mellett langyosra melegítjük (3–5 perc). Közben a 3 dl tejszint habbá verjük és összekeverjük a joghurttal. A felét beleöntjük egy 2 literes üvegtálba (jénai), és a gyümölcs felét rászórjuk. Utána a többi joghurtos keveréket is ráöntjük, majd a maradék gyümölcsöket is rászórjuk. Ezután hűtőszekrénybe tesszük, és állni hagyjuk legalább 2–3 órán keresztül. Végül az üvegedény szélét késsel körbevágjuk, hogy a torta könnyen elváljon az üveg faláról és így jól kiönthető legyen egy tányérra.

125

Gyülekezeti lapunk, az *Új Lant* újabb határátkelőhöz érkezett. Ez a lapszám a 125., amelyet kiadhattunk az 1991. februárban megjelenő első szám óta. Az újság, melynek eredetét egészen 1936-ig vezetjük vissza, ma is érdeklődésre tart számot, és továbbra is legfőbb feladata a gyülekezeti közösségépítés.

1991 óta sok gyülekezetben adnak ki lapot, és a mi *Új Lantunk* is ismertté vált sokfelé. Küllemében is sokat változott, és ahogyan egy újszülött, a lap is immár 18 éves „kamasszá” cseperedett. Milyen áldás, hogy akik születéséről annak idején hírt adtunk, azok lelki megszületéséről is beszámolhat 125. jubileumi számunk. Tudjuk persze, hogy ez a mérföldkő nem mérhető a baptizmus 400 évéhez, de nekünk mégis kedves.

Utoljára a 75. lapszámban emlékeztünk meg kiadványunkról, és most is csak azt írhatom, amit akkor, hogy az eddig benne közvetített áldásokért hála van sokunk szívében. Ma sem kívánhatok mást, mint azt, hogy az *Új Lant* legyen továbbra is áldások forrása mindazoknak, akik kezükbe veszik, fellapozzák és beleolvasnak. Hadd legyen segítség az olvasóknak a hitélet útján, hadd legyen továbbra is üzenethordozó szívtől szívig!

A *Lant* indulásakor, 1936-ban *Pannonhalmi Béla* lelkipásztor azt írta, hogy a *Lant* „hódítson sok szívet Krisztus számára”. 1991-ben, az *Új Lant* elindulásakor *Révész Benjámín* lelkipásztor azt kívánta: „Illeszkedjék be e szerény hang az evangélium győzelmét hirdető dallamokba!” Szerkesztői munkám során továbbra is ezeknek a céloknak kívánok megfelelni. Ehhez kérem Isten segítségét!

Marosi Nagy Lajos

Hírhozó-hírvivő

♦ Országos Közgyűlés és Missziói Konferencia volt Békésen május 15–16-án. Gyülekezetünkben *Mészáros Kornél* lelkipásztorfőtitkár és *Marosi Nagy Lajos* mint a Presbiteri Tanács elnöke vett részt a közgyűlésen, amelyen négy új gyülekezet csatlakozott a baptista egyházhoz, köztük az IBC, a Budapesti Nemzetközi Baptista Gyülekezet. Lelkipásztoruk, *Lee Powell* testvér esti felszólalásában Budapestet a hidak városának nevezte, és úgy gondolja, ez különös elhívást jelent, hogy a városunkban élő mintegy 50 ezer külföldi számára hídként továbbítsák az evangéliumot. A missziói konferencia esti megnyitóján felszólalt a gyülekezet ifjúsági pásztora, *John Punch* fekete testvérünk is, aki nagyszerű énekével és virtuóz zongorajátékával tette emlékezetessé az angol nyelvű gyülekezet csatlakozását.

♦ 175. jubileumát ünnepelte Hamburgban az Oncken-gyülekezet. Az első európai baptista gyülekezet megalakulását a helyi történészek *Johann Gerhard Oncken* bemelegítéséhez kapcsolják, mert miután 1834-ben dr. *Barnas Sears* teológiai tanár által bemelegített az Elba vizében, rövidesen a gyülekezet prédikátorává is felavatták. Oncken aktív munkásságának az eredménye nemcsak a magyarországi baptista misszió elindulása 1846-ban, hanem a hamburgi teológiai szeminárium 1880-as megalapítása is, amelynek diákjai között tanult gyülekezetünk önállósulása utáni első prédikátora, *Gerwich György* is. A jubileumi alkalmon a magyarországi baptistákat dr. *Mészáros Kálmán* elnök és *B. Meláth Ferenc* újpesti testvérünk képviselte.

♦ Ünnepi megemlékezés lesz június 20-án Kassán és június 21-én Krasznahorkán abból az alkalomból, hogy *Fischer András* anabaptista prédikátor 480 éve kezdte meg munkásságát Felső-Magyarországon. A magyar és a szlovák baptisták képviselői ünnepség keretében tisztelegnek a mártírhalált halt reformátor emlékének. Ez alkalommal mutatjuk be *Somogyi János* Az élet koronája címmel újonnan megjelent könyvét is.

♦ Júniusban ünnepli 80. születésnapját *Beharka Pál* testvér, aki 1952 óta meghatározó szerepet játszott az újpesti gyülekezet zenei életében. Orgonajátéka, énekefeldolgozásai, az énekkart támogató zenei szolgálatai és nem utolsósorban szeretetteljes személye gazdag kincs volt gyülekezetünk számára minden időben. Testvérünket, akit korábban a Magyar Köztársaság kiskeresztel, településünk Újpestért díjjal, baptista egyházunk Spurgeon-díjjal, a californiai Biola Egyetem pedig doktorátussal tüntetett ki, ezúton is nagy szeretettel köszöntjük, életét Istenünk óvó kegyelmébe ajánljuk!

Új Lant

Az Újpesti Baptisták Lapja ♦ Alapítási év: 1936

Felelős szerkesztő és kiadó: Marosi Nagy Lajos ♦ Tördelte: Papp Szabolcs
Készült az O-Pont Nyomdában ♦ Felelős vezető: Győri Énok
ISSN 1217-4378 ♦ Internet: www.ujpest.baptist.hu/ujlant